

NIEUWS VAN DE SECRETARIS

De leden die de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering op 25 februari jl. hebben bijgewoond, ontvingen op deze bijeenkomst het jaarverslag over 2008. Bent u niet in de gelegenheid geweest deze vergadering bij te wonen, dan kunt u alsnog een exemplaar opvragen bij de secretaris. Beschikt u over internet, op onze site www.ov-ermelo.nl zijn alle jaarverslagen vanaf het jaar 2000 te raadplegen. In de berichtgeving in de lokale kranten en in ons verenigingsorgaan hebt u kunnen lezen dat het bestuur van onze vereniging zich heeft ingespannen om de inventaris van de voormalige ma-nufacturenwinkel 'De Ster' te bewaren voor het nageslacht. Wij hebben de familie Van der Velden voorgesteld de winkelinventaris over te dragen aan onze vereniging en daarmee veilig te stellen. De goede en plezierige gesprekken met de familie Van der Velden hebben er inmiddels toe geleid dat de winkelinventaris definitief aan ons is overgedragen.

Op zaterdag 31 januari jl. was het zover. Op deze dag werden het kassa-eiland, de vitrinekasten, de toonbanken, een klosjeskast en kledingschappen met behulp van een groot aantal vrijwilligers het pand uitgetild, in de bus geladen en naar een opslagruimte verplaatst. In de toekomst zal een klein gedeelte van het meubilair mogelijk een plaatsje krijgen in het nieuwe museum 'Het Pakhuis'.

We zijn het Boeldagcomité zeer erkentelijk voor het beschikbaar stellen van de bus voor het vervoer. Tevens dank aan de vrijwilligers K. Beumer, T. Ble-ijenberg, D. Boll, P. Braaksma, H. Loe-deman, D. van Loo, G.D. van Loo, St. van Loo, W. Paulus, C. Staal, B. Stenvers, A. Versteeg en DJ. van Wijngaarden voor de hand- en spandiensten op deze ochtend.

Recentelijk is in museum 'Parkzicht' op landgoed 'Veldwijk' in Ermelo een nieuwe wisselexpositie geopend over het verenigingsleven op Veldwijk in de afgelopen honderd jaar. Talrijke foto's illustreren het rijke verenigingsleven van dit Psychiatrische Ziekenhuis. Zangkoren, gymnastiekverenigingen, een jongelingsvereniging, een mandolineclub, zelfs een eigen cro-quetclub. Zij werden met enthousiasme opgericht, hielden lang stand maar gingen ook weer ter ziele. Eén van deze verenigingen, opgericht in 1895, heeft stand gehouden: de muziekvereniging 'Crescendo'. Weliswaar sinds vorig jaar niet meer onder de hoede van Veldwijk maar toch nog actief en regelmatig te horen op het ziekenhuisterrein en in het dorp.

De eerder geopende expositie over het landgoed van de familie Chevallier, toen Veldwijk nog geen ziekenhuis was, is ook nog te bekijken elke woensdagmiddag van 14 uur tot 16 uur. De toegang is gratis, op andere dagen is bezoek ook mogelijk, uitsluitend voor groepen.

DE REDACTIE IN GESPREK MET:

de heer Rikkert van den Berg over onderduiken op Veldwijk

Als je een luisterend oor hebt, hoef je je bij het bezoeken van de heer Van den Berg nooit te vervelen. Hij zit boordevol spannende verhalen die als een waterval over je heen komen. Over zijn jeugd in Ermelo, over de oorlog, over zijn tijd als beroepsmilitair, over zijn ontmoetingen met Prins Bernhard, over zijn werkzaamheden voor het Rode Kruis. Je hoort zijn verhalen niet alleen, maar je beleeft ze ook mee.

De redactie was bij de heer Van den Berg om hem te vragen hoe het was om tijdens de oorlog onder te duiken op de stichting Veldwijk.

Waarom moest u onderduiken?

"Ik ben van 1923. Twintig jaar later had de Duitse bezetter veel arbeidskrachten nodig. Omdat ze die onvoldoende konden krijgen, bedachten ze de 'arbeidsinzet'. Alle jongens van 20 jaar kwamen in 1943 daarvoor in aanmerking, dus ik ook. In die tijd woonde ik nog bij mijn ouders aan de Horsterweg nr. 80 naast de familie Kappers, administrateur op Veldwijk, die op nr. 76 woonde. De grote tuin om ons huis was waarschijnlijk nr. 78. Mijn vader werkte bij de spoorwegen als overwegwachter. In juni 1943 kwam de politie bij ons aan de deur met een oproep voor mij voor de arbeidsinzet. Mijn vader

voelde daar niets voor en heeft de politiemannet weer weggestuurd. Vanaf dat moment was het niet meer raadzaam om bij een baas te werken en de nacht thuis door te brengen. Voor het slapen kon ik gelukkig terecht bij mevrouw Lassche, moeder van vijf dochters, aan de Wilhelminalaan. Ik kon vanuit ons huis, via de tuin van de familie Kappers en mevrouw Lassche, ongezien bij de woning komen.

Wanneer ging u naar Veldwijk?

"Eerst heb ik met een oude schoolkameraad, Herman Kok, nog wat andere activiteiten gedaan die met onderduiken te maken hadden. We regelden dat we enige inkomsten kregen en we bouwden een voorlopig onderkomen in een plantsoentje achter het badhuis aan de Horsterweg. Met de komst van de intensiever patrouillerende landwacht werd het steeds gevaarlijker voor ons om zich op de openbare weg te bevinden. Ik moest dus minder opvallen en zocht daarom een plaatsje op Veldwijk. Daar kwam ik terecht in het gedeelte dat sinds 1943 bewoond werd door de geëvacueerde patiënten van de stichting 'Vogelenzang' uit Bennebroek. Al vrij snel kreeg ik er een baantje waarbij ik mocht helpen bij de maaltijden van de 60 patiënten in paviljoen Randhorst.